

difference-between-sustainability-reporting-integrated-reporting/

4. Prue Moodie What is an Integrated Report? // available at:
<http://www.integratereport.com/what-is-integrated-reporting/>

Луговська О.Р.,

здобувач вищої освіти спеціальності «Облік і оподаткування»,
2 курс, факультет економіки, бізнес-аналітики та підприємництва

Науковий керівник - **Єрем'ян О.М.,**

канд. екон. наук, доцент, доцент

кафедри обліку, аудиту і оподаткування

Херсонський національний технічний університет

м. Херсон

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ НАЦІОНАЛЬНИХ ТА МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ

Сучасні підприємства здійснюють свою діяльність в умовах динамічного розвитку розрахунково-платіжної системи, що прямо впливає на стан галузей економіки. Складним компонентом розрахунково-платіжних відносин є взаємна заборгованість підприємств та внутрішні розрахунки підприємства.

З метою правильної організації обліку, наступного погашення й списання заборгованості з балансу потрібно дати визначення поняттю «дебіторська заборгованість».

Дебіторська заборгованість - суми, які нараховуються підприємству від покупців за товари або послуги, продані в кредит.

Установлено, що дебіторську заборгованість можна розглядати у трьох аспектах:

- 1) як спосіб погашення кредиторської заборгованості;
- 2) як частину проданої продукції покупцям, але ще не оплаченої;
- 3) як один з елементів оборотних активів, які фінансуються за рахунок власних або позикових коштів [1].

Система бухгалтерського обліку кожної країни в процесі свого історичного розвитку формувалася під впливом цілої низки факторів, пов'язаних з відповідним соціальним, економічним і культурним середовищем. Таке різноманіття систем бухгалтерського обліку привело до формування міжнародних систем регулювання бухгалтерського обліку, найбільш поширеними серед яких є МСФЗ (Міжнародні Стандарти Фінансової Звітності), що мають успіх серед компаній країн європейської частини світу та деяких країн Азії, та американські GAAP (Загальноприйняті Принципи Фінансового Обліку), використовувані в США, Великобританії та Японії. Оскільки Україна є європейською країною, то необхідно більш пильну увагу звернути на МСФЗ. Відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», національні стандарти бухгалтерського обліку не повинні суперечити міжнародним.

Щодо обліку дебіторської заборгованості це означає, що ПСБО 10 «Дебіторська заборгованість» та інші, в яких піднімається питання дебіторської заборгованості мають відповідати вимогам МСФЗ.

При цьому слід зазначити, що на відміну від національних стандартів у зарубіжних країнах не існує окремого документу щодо регулювання дебіторської заборгованості [2].

Методологічні засади формування інформації про дебіторську заборгованість у бухгалтерському обліку відображені в Положенні бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість». Згідно з П(С)БО 10 дебіторська заборгованість – це сума заборгованості дебіторів підприємству на певну дату.

Дебіторами можуть бути юридичні та фізичні особи, які внаслідок минулих подій повинні підприємству певні суми грошових коштів, їх еквівалентів або інших активів. При визначенні дебіторської заборгованості в зарубіжній і вітчизняній практиці особливих відмінностей не існує. Методологічні підходи до обліку дебіторської заборгованості відповідно до міжнародних стандартів не мають конкретного стандарту, як згадувалося вище, однак можна керуватися МСФЗ 1 «Подання фінансової звітності», МСФО 18 «Дохід», МСФО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» [3].

Згідно з МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» позика і дебіторська заборгованість – це виробничі фінансові активи з фіксованими або визначеними в процесі діяльності платежами, які не котируються на активному ринку, за винятком:

- активів, які підприємство планує продати негайно або найближчим часом, що мають бути класифіковані як призначені для торгівлі, а також активи, які підприємство при первинному визнанні класифікує як «відображені в обліку за справедливою вартістю через прибуток або збиток»;
- активів, класифікованих підприємством при первісному визнанні як «призначені для продажу»;
- активів, за якими власник може не компенсувати значну частку своїх інвестицій, за винятком випадків, коли це відбувається через погіршення кредитоспроможності [4].

Дискусійні моменти можуть виникнути в ході оцінки і визнання дебіторської заборгованості. Проведена порівняльна характеристика обліку дебіторської заборгованості відповідно до МСФЗ та національних П(С)БО свідчить, що існує ряд відмінностей, а саме у:

- визнанні та припиненні визнання дебіторської заборгованості в обліку;
- відображенні дебіторської заборгованості у звітності;
- порядку визначення суми резерву сумнівних боргів.

Отже, сучасна система управління дебіторською заборгованістю повинна включати всю сукупність методів аналізу, контролю й оцінки дебіторської заборгованості. Разом з тим управління дебіторською заборгованістю припускає активну і безпосередню роботу з джерелами виникнення

простроченої заборгованості, а саме: постійну роботу з контрагентами, що включає не лише формування кредитної політики підприємства й організацію договірної роботи, але й управління борговими зобов'язаннями [1].

Результати дослідження засвідчують, що облік дебіторської заборгованості в Україні чітко регулюється П(С)БО 10, положення якого певною мірою відрізняються від запропонованих у міжнародних стандартах. Ці відмінності викликані, в першу чергу, національними та економічними особливостями, що склалися в Україні. Для вітчизняної практики характерним є існування чітких норм ведення бухгалтерського обліку, які суворо регламентовані, недотримання яких зумовлює різні типи відповідальності, а в міжнародній системі обліку навпаки зазначаються лише базові фундаментальні концепції ведення фінансового обліку.

У М(С)ФЗ зазначені лише загальні правила класифікації, оцінки, визнання дебіторської заборгованості. В Україні оцінка дебіторської заборгованості відбувається за первісною вартістю, у зарубіжних країнах – за справедливою. Також в Україні величина резерву сумнівних боргів визначається із розрахунку абсолютної суми сумнівної заборгованості або з використанням коефіцієнта сумнівності. У міжнародній практиці, крім того, ще у відсотковому відношенні від виручки при можливому розподілі дебіторів на декілька груп [2]. Отже, треба прискорювати приведення міжнародних та національних стандартів в єдину систему для зростання зовнішньоекономічної діяльності. Таким чином, між вітчизняними і міжнародними стандартами є вагомі відмінності, тому Україні слід удосконалювати систему обліку дебіторської заборгованості на основі міжнародної практики, проте обов'язково треба враховувати національні традиції і особливості ведення бухгалтерського обліку [5].

Список використаних джерел

1. Теоретико-методичні основи бухгалтерського обліку дебіторської заборгованості /Бондарчук Н.В., Васильєва Л.М.// НАУКОВИЙ ВІСНИК ХЕРСОНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ-2016-ВИПУСК 16-ЧАСТИНА 1- С.135

Режим доступу:
[HTTP://WWW.EJ.KHERSON.UA/JOURNAL/ECONOMIC_16/1/35.PDF](http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_16/1/35.pdf)

2. Порівняльний аспект обліку дебіторської заборгованості підприємства за П(С)БО та МСФЗ/ Шехтерле Р.Р. // ЕКОНОМІКА І СУСПІЛЬСТВО-2018- ВИПУСК №16-С.947 Режим доступу:
http://economyandsociety.in.ua/journal/16_ukr/144.pdf

3. Порівняльний аспект обліку заборгованості підприємства за П(С)БО та МСФЗ (IAS)/ Хомик П. М., Кулик М. А.// Режим доступу:
<http://pbo.ztu.edu.ua/article/viewFile/42759/39415>

4. Втрата вартості дебіторської заборгованості за національними та міжнародними стандартами, податковим кодексом України/ Клепар Г. //Науково практичний журнал «бухгалтерський облік і аудит» - 2012. - С. 18. Режим доступу:
<http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi->

bin/irbis_nbuв/cgiirbis_64.exe?c21com=2&i21dbn=ujrn&p21dbn=ujrn&image_file_download=1&image_file_name=pdf/boau_2012_4_4.pdf

5. Основи бухгалтерського обліку дебіторської заборгованості у вітчизняній та зарубіжній системі / Гайдучок Т.С., Цегельник Н.І.// Режим доступу: [http://www.irbis-nbuв.gov.ua/cgi-](http://www.irbis-nbuв.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuв/cgiirbis_64.exe?c21com=2&i21dbn=ujrn&p21dbn=ujrn&image_file_download=1&image_file_name=pdf/ecnof_2012_9(1)_29.pdf)

bin/irbis_nbuв/cgiirbis_64.exe?c21com=2&i21dbn=ujrn&p21dbn=ujrn&image_file_download=1&image_file_name=pdf/ecnof_2012_9(1)_29.pdf

Луцик Х.І.,

студентка 4 курсу, гр. ОА-43

Національний університет «Львівська політехніка»

Науковий керівник - **Височан О.О.,**

канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри обліку та аналізу

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів

ВИТРАТИ МАЙБУТНІХ ПЕРІОДІВ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МАЙБУТНІХ ВИТРАТ І ПЛАТЕЖІВ: ПОРІВНЯННЯ ПОНЯТЬ

Витрати майбутніх періодів і забезпечення майбутніх витрат і платежів як об'єкти бухгалтерського обліку мають низку схожих характеристик, та водночас, існують і принципові відмінності при визначенні їх понять в сучасній обліковій науці.

Наявні суперечності не дозволяють чітко провести межу між цими поняттям для подальшого правильного відображення господарських операцій з такими об'єктами на рахунках бухгалтерського обліку. Це зумовлює необхідність дослідити існуючі підходи до визначення понять «витрати майбутніх періодів» і «забезпечення майбутніх витрат і платежів», номенклатуру таких витрат, особливості їх визнання та оцінки.

Сутність такого поняття як витрати майбутніх періодів у різних джерелах і різними авторами пояснюється по-різному.

Зазвичай, під витратами майбутніх періодів розуміють витрати, що понесені у звітному періоді, хоча будуть відображатися у складі витрат у наступних періодах, і це дасть можливість підприємству отримати економічну вигоду в майбутньому [1]. До таких витрат відносять витрати: пов'язані з оплатою торгового патенту; пов'язані з оплатою робіт і послуг, здійснення яких відбувається впродовж кількох звітних періодів (страхування, оренда, передоплата на періодичні та довідкові видання тощо); освоєння нових виробництв та агрегатів, а також нових виробничих потужностей та на підготовку до сезонного виробництва; пов'язані з підготовкою до сезону активного здійснення основної діяльності; пов'язані з оплатою ліцензій; інші витрати майбутніх періодів [2]. Витрати майбутніх періодів згідно усталеної практики ведення обліку відображаються в активі балансу.